

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta Ta Hellēnisti Heuriskomena

Origenes

Coloniæ, 1685

In Ezechielem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79869](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79869)

P. 197.

οἱ οὖτοι ἡδυνήθη δὲ ἐλθεῖντες] Id est: *se injuria affictos putant, qui reprehensunt.* Ita reddendum quoque quod mox sequitur: καὶ οἱ τὸ εἶναι οὖτοι ἡδυνήθη. καὶ ἐς τὸν, ἵνα ἕτως ἐνομάσω, τραπέζης, &c.] Alludit ad dictum illud: *δύοι μοι τραπέζης* γίνεσθαι, quod Christo à Patribus antiquis tribuitur, nec in Novo tamen Testamento reperitur. De eo agemus alibi fusius.

IN EZECHIELE M.

P. 200.

ἐν τῷ ἑτάμῳ] Scriptit ad hæc Interpres: *Quatuordecim modo supersunt.* Homilia cum Tomis confudit: Homilia enim Origenis in Ezechielem 14. supersunt, Tomi nulli. Tomos autem & Homilia in hunc Prophetam lucubratus fuerat Origenes.

καὶ πᾶν τὸ καθεστὸς ὕδωρ] Ebr. מִמַּיָּוָה, id est, *idionat, Sedimentum aquarum, vel aquas quietas, & tranquillitas, quarum fax omnis & cœnum in fundo subdit: optimè LXX. καθεστὸς ὕδωρ.* Ita Ezech. 32. 14. idem verbum ὑψω eadem pollet significatione: מִמַּיָּוָה ὑψוּן. LXX. τὸν ἐν ὑψίστοις τὰ ὕδατα ὑψών. Malè ergo Philocalia Interpres vertit: *aquam appositam*: rectius dixisset, *compositam.*

οἱ τε πᾶσι μὲν καὶ τῷ ἐκρήνοντι, &c.] Marcionista, alique ejusdem farinae Hæretici. Epiphanius Hær. 42. cap. 4.

καὶ οἱ τῶν παλαιῶν γραμμάτων, &c.] Vetus Testamentum Opifici, Novum Christi Patri vulgo tribuebant Cerdo, ejusque assecræ. Qui autem Vetus Testamentum duobus Auctoribus adscripserunt, ii fuisse videntur à Marcionis auditoribus aliqui: hi quippe in varias sectas dissipati sunt, Epiphanius teste Hær. 42. cap. 13. & Auctore Dialogi de orthodoxa fide, qui Origeni adscribitur. Partim autem Opificem, partim Malum, Veteris Testamenti auctores sibi videntur finxissè.

IN OSEE.

P. 201.

ἀναγκάσιος καὶ ἐν δάδῃ, &c.] Hæc ad periodum supra inchoatam pertinent, eamque claudunt, nec ab Interprete disjungi debent. Quod sequitur: ὅσον καὶ (non ut male editum est, καὶ) πᾶσι λέξιν καὶ τὰ ποικίλα μὲν καὶ πᾶσι, distinctione carere non debuit: nam post λέξιν addenda ὑποσημῶν, vel virgula, ut id quod sequitur, καὶ τὰ &c. ad id referatur quod præcedit, ἐμπροσθέν.

ἐν τῷ οἴκῳ ὡς εὐροί με] Interpres: *Domum cum essem, invenerunt me,* ita & pag. scq. quam lectionem ne Grammatica quidem ferre

potest. Ebraice habetur בֵּיתִי in Bethel, quod secuti sunt Aquila, Theodotion, & Symmachus; item Jonathan, Syrus, & Vulgatus, LXX. ἐν τῷ οἴκῳ ὡς. Theodoretus, ὡς. Sive ergo hæc Osee ad Gen. 28. pertineant; sive, ut alii, ad Gen. 35. Bethel hic significatur, quæ prius Luza dicta fuit, & postquam vitulum aureum populo adorandum in ea proposuit impius Jeroboam, Bethaven appellata est, id est, *Domus idoli.* Inde Osee 10. 5. *Vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samarie:* ubi LXX. τῶν μέσων τῶν οἴκων ὡς περιουσίαν οἱ κατοικοῦντες σαρμαρείας.

Videndi Theodoretus, & Cyrillus in Os. 12. 4. & ille præterea in Osee 4. 16. Bethaven porro illa diversa fuit ab altera nominis ejusdem, de qua Jos. 7. 2. *Aven* autem, πᾶν, juxta aliam διάκρισιν LXX. leguntur semper *On*, & *Bethaven* reddiderunt, vel, ἐν δυν, vel, ἐν ὄν. Unde facile emendaveris quod eorum optimas editiones occupavit mendum, 1. Reg. 13. 5. ἐξ ἐναντίας βασιλεὺς κατὰ νότον. legendum siquidem, βασιλεὺς, cum juxta Interpretum omnium consensum Ebraice habeatur, *Bethaven*; ipsaque adeo Complutensis editio habeat: κατὰ νότον (1. νότον) βασιλεὺς. Item 1. Reg. 14. 23. pro eo quod est: ὁ πόλεμος οὗτος πᾶσι βασιλεῦς, πᾶσι βασιλεὺς. Ebraice quippe contentibus Interpretibus sic habetur. Confirmat emendationem nostram Codex Alexandrinus, qui habet, βασιλεὺς, & Complutensis Editio, βασιλεὺς. Ex hac quoque variatione διακρίσις in voce πᾶν factum est, ut Ægyptiam urbem hujus nominis, in qua sacerdotium gerebat Putiphar, *Aven* appellaverit Hieronymus 11. Comment. in Ezechiel. cum vulgo *On* nuncupetur. Eam in Hieronymo lectionem frustra sollicitat Drusus 10. Observat. cap. 15. Nec id prætermittendum Dionysium Alexandr. Epistol. contra Paulum Samosatenum Respons. 8. Cyrillum, Arabem Interpretem, & Barberinianum codicem τῶν δ, hoc Osee loco legere, ἐν τῷ οἴκῳ μου.

ὅ καὶ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν] Ita Mf. Alexandrinus, & Syrus Interpres, & Arabs; ita Cyrillus. At Romana editio, & Complutensis habent, αὐτῷ.

IN MATTHÆUM.

ῥεῖμα ὡς ἐβραϊκοῖς συντεταγμένον] de eo argumento actum est a Nobis, libro de claris Interpretibus.

ἐν τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ] Priori scilicet: P. 203. nam posterior dubii erat auctoris, & auctoritatis. Vid. Nos inf. ad Tom. 5. Origin. Joh. καὶ